

Bilag 15.

Dansk Idræts-Forbund.

Til Folketingsudvalget til Behandling af Forslag til Lov om Tipning.

Det i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Tipning giver Udtryk for, at et forventet Overskud skal anvendes bl. a. til Idrættens Fremme, og i § 3 gives der Adgang for „Dansk Idræts-Forbund“, „De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger“ og „De danske Gymnastikforeninger“ til gennem Tegning af Aktier i Selskabet at komme med i „Inderkredsen“, men herudover findes der ikke i Loven nogen som helst Bestemmelse, der sikrer de tre nævnte Idrætsorganisationers Andel i det forventede Overskud. Loven siger blot, at Overskuddet skal anvendes dels til „Idrættens Fremme“, dels til andre Formaal, og den nævner, at saa og saa stor en Andel af Overskuddet skal gaa til „Idrætsformaal“, men hvad man forstaaer ved „Idrættens Fremme“ eller „Idrætsformaal“ giver Loven intet Svar paa. Det eneste, der siges, er, at Pengene til „Idrættens Fremme“ skal administreres af Indenrigsministeriet og uddeles efter Indstilling af et af paagældende Minister nedsat Udvalg. Det vil ganske enkelt sige, at Forholdene i Fremtiden bliver ganske, som de er i Dag, at Idrætten (in casu Dansk Idræts-Forbund) hvert Aar maa søge og saa faa bevilget et eller andet Beløb. Den eneste Forskel fra i Dag er, at de Beløb, der kan forventes at være til Disposition, vil være til Stede i noget større Mængde, idet Pengene nu ikke skal bevilges paa Finansloven, men hentes fra en Fond, hvis Indtægter udelukkende bygger paa den Idræt, man henviser til at søge om at faa en ubestemt Del af det, den selv har skabt.

Det er hverken rimeligt eller retfærdigt. Det er desuden fuldstændig ødelæggende for det Arbejde, der nu under de gunstigere økonomiske Vilkaar burde kunne paabegyndes til Gavn for vor Idræt og vor Ungdom.

Det Arbejde, der nu skal organiseres, er et Arbejde af omfattende Karakter og vil derfor medføre saa betydelige Eengangsudgifter og aarlig tilbagevendende Udgifter, at det er uundgaeligt nødvendigt, at „Dansk Idræts-Forbund“ for sit Vedkommende, hvis det skal kunne løse denne Opgave, maa være sikret, at det hvert Aar kan disponere over et nogenlunde fast Minimumstilskud og ikke være henvist til at basere sit Arbejde paa, hvad der muligvis fra Aar til Aar vil blive bevilget.

Vi beder om ikke at blive misforstaaet, naar vi siger, at først fra det Øjeblik, hvor der er sikret „Dansk Idræts-Forbund“ et Millionbeløb aarlig, vil det være muligt at se et virkeligt Resultat af det Arbejde, der igennem mere end 50 Aar Dag efter Dag, Aar efter Aar er udført af Tusinder og atter Tusinder af frivillige, ulønnede Idrætsledere.

Naar vi efter nøje Overvejelse siger, at der for vort Vedkommende aarligt maa blive Tale om „Millionbeløb“, er det, fordi vi ikke ser nogen fornuftig Mening i ikke at sige Sandheden. Selvfølgelig vil en hvilken som helst Stigning i de Midler, vi har at arbejde med, være en Hjælp, men det vil ikke være en tilfredsstillende Løsning, fordi vi, hvis vi ikke nu sættes økonomisk i Stand til at opbygge vor Organisation rationelt, ikke i en overskuelig Aarrække vil være i Stand til at løse de Opgaver, der skal og kan løses.

Vi skal forsøge i store Træk at gøre Rede for Situationen, som den er i Dag, men for at man kan forstaa de trange Kaar, hvorunder „Dansk Idræts-Forbund“ og dets Special-Forbund arbejder, skal vi til Indledning give en kort Oversigt over de Forhold, hvorunder „Dansk Idræts-Forbund“'s norske og svenske Broderorganisationer administreres.